

SAVONIA

■ OPINNÄYTETYÖ - AMMATTIKORKEAKOULUTUTKINTO
KULTTUURIALA

ELEANOR

Liikettä rajoittava taidekoru tanssiteoksen lähtökohtana

TEKIJÄ/T: Enni Tikkanen

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä Enni Tikkanen	
Työn nimi Eleanor - Liikettä rajoittava taidekoru tanssiteoksen lähtökohtana	
Päiväys	19.5.2016
Sivumäärä/Liitteet	53
Ohjaaja Risto Nylund	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani	
<p>Tiivistelmä</p> <p>Opinnäytetyössä tutustutaan taidekorun suunnitteluun ja valmistukseen. Suunnittelun tekijä toteutti luovan kaavoittamisen sekä vapaan luonnostelun sekä luovan kaavoittamisen keinoin. Korun valmistusprosessissa tekijä tutustui itselleen uuteen menetelmään, skrymppaukseen. Teknisissä ratkaisuissa tekijä hyödynsi juottamisen lisäksi koruille epätyypillisempiä menetelmiä. Henkilökohtaisena tavoitteena hänellä oli vahvistaa omaa muotoilijan identiteettiä, sekä lisätä rohkeutta ja itseluottamusta korutaiteen parissa työskentelyyn.</p> <p>Työ koostuu kolmesta pääkohdasta. Ensimmäisessä osassa pohditaan naiseuden linkittymistä korun muotokieleen ja symboliikkaan. Toisessa osassa keskitytään korun suunnittelullisiin lähtökohtiin, sekä pohditaan nykykorua ja korutaiteen käsitettä. Kolmannessa osassa tutustutaan korun valmistamiseen ja menetelmiin, kuten luova kaavoittamiseen ja skrymppaukseen.</p> <p>Päätavoitteena oli suunnitella ja valmistaa uniikki taidekoru tanssiteokseen. Samalla tekijä kokeili freelance-tyypistä korun valmistamista itselleen ominaisilla tavoilla. Hänen henkilökohtaisena tavoitteenaan oli myös kasvattaa itsevarmuutta muotoilijana ja korutaiteen tekijänä.</p> <p>Idea työhön kehittyi muotoilijan aiemman korutuotannon ja käsitellyn teeman pohjalta. Projektin henkilökohtaisuus oli tärkein motiivi työn toteuttamiselle. Myös mahdollisuus kahden eri taiteenalan yhdistämiseen oli tekijälle tärkeä.</p>	
Avainsanat naisuus, korutaide, skrymppaus, hopea, tekstiilikoru	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author Enni Tikkanen			
Title of Thesis Eleanor – The movement limiting art jewelry as the base of dance artwork.			
Date	19.5.2016	Pages/Appendices	53
Supervisor Risto Nylund			
Client Organisation /Partners			
<p>Abstract</p> <p>In the thesis the author was made familiar with designing and producing piece of art jewelry. Designing by the means of creative planning and free sketching. In the production it was familiarized with a new technique, reticulation. In the technical solutions atypical methods in addition with soldering were utilized. The personal target was to strengthen the own designer identity and to add courage and self-confidence to working on jewelry art.</p> <p>The thesis consists of three main points. In the first part linking the womanhood with designing language and symbolism is pondered. The second part focuses on the starting point of designing as well as modern jewelry and the concept of jewelry art. The third part discusses producing jewelry and the methods, like creative planning and reticulation.</p> <p>The main objective was to design and produce a unique piece of art jewelry for a dance artwork. At the same time the author experimented with producing a piece of freelance-like jewelry in self-characteristic ways. Their personal goal was to increase confidence as a designer and a producer of jewelry art.</p> <p>The idea for thesis evolved from earlier jewelry production and the theme discussed. The personal aspect of the project was the most important motive for executing the thesis. Also the chance of connecting two different art fields was important to the author.</p>			
<p>Keywords</p> <p>womanhood, jewelry art, reticulation, silver, textile jewelry</p>			

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO	5
2	NAISEUS.....	9
2.1	Eleanor Roosevelt.....	9
2.2	Muotokieli ja symboliikka.....	10
3	KORUN SUUNNITTELU.....	12
3.1	Tanssiteos, Inspiraatio ja lähtökohdat.....	12
3.2	Nykykoru, korutaide ja omat korut	16
3.3	Suunnittelu ja luonnokset.....	20
4	VALMISTUSPROSESSI	26
4.1	Materiaalivalinnat	26
4.2	Luova kaavoittaminen.....	27
4.3	Skrymppaus.....	29
4.4	Prototyyppi.....	31
5	VALMIS KORU JA TUOTEKUVAT	41
6	POHDINTA.....	45
	LÄHTEET JA TUOTETUT AINEISTOT.....	48

1 JOHDANTO

Lokakuussa 2015 tapasimme tanssinopettajaopiskelija (Savonia-ammattikorkeakoulu) Terhi Hartikaisen kanssa. Halusimme yhdistää omat opinnäytetyömme yhteiseksi projekti, jossa pääsemme hyödyntämään osaamistamme omilla vastuualueillamme. Tavoitteenamme oli siis luoda teos, jossa yhdistämme koru- ja tanssitaidetta. Päädyimme poikkitaiteelliseen ideaan keskustellessamme toteuttamattomista haaveistamme.

Kartoitimme sekä projektin kantavaa teemaa, että puhuimme omista naiskäsitteistämme. Lähestyimme naiseutta oman kokemuksemme kautta ja jätimme kulttuurillisen ja biologisen näkökulman vähemmälle. Halusimme teoksessa painoarvon olevan enemmän meidän omien naiskäsitteistämme varassa, ja että katsoja saa tulkita teosta oman maailmankatsomuksensa kautta. Jätimme siis 'feministisen paasauksen' vähemmälle. Pohdimme kuitenkin paljon yhteiskunnan käsitteitä naiseudesta. Vastapainoksi kuvailimme voimauttavia henkilökohtaisia näkemyksiämme naiseudesta mahdollisimman tarkasti ja monipuolisesti, jotta näkökulmamme tanssiteokseen rajautuisi selkeästi.

Pidimme aluksi yhteisiä ideointitapaamisia, joiden luonne muuttui prosessin edetessä palautetapaamisiksi (kuva 1). Jaoin vastuualueet ja keskustelimme toistemme työskentelyn etenemistä. Terhi Hartikainen antoi minulle palautetta korun muodosta ja väreistä, sekä nosti huomiotavaksi myös koreografian kehollisuuden.

KUVA 1. Yhteistyön prosessikaavio (Tikkanen, 2016)

Konkreettiseksi lopputuotokseksi projektista syntyi koru, jonka suunnittelu ja valmistaminen oli päätavoitteeni. Kesän 2016 aikana syntyy myös digitaalinen tallenne, jonka suunnittelusta ja editoinnista vastasi pääosin Terhi Hartikainen (tanssinopettaja, Savonia-ammattikorkeakoulu), Niina Hätininen ja Riikka Veman (audiovisuaalinen viestintä, Ingmanin käsi- ja taideteollisuusoppilaitos).

Suunnittelemani ja valmistamani koru on ”show stopper”-koru, eli se pysäyttää katsojan muotokielellään ja suurella koollaan. Koru koostuu tekstiilistä ja jalometallista. Valmiin korun kangas on puuvillasekoitus ja jalometallin, hopean, pinnankäsittelymenetelmänä on hyödynnetty jalometallin hallittua kuumentamista, skrymppausta. Osoiden liittämässä toisiinsa on käytetty koruille epätyypillisempää ratkaisua: kangas on taitettu ja puristettu hopeaelementtien väliin. Valitsin juuri nämä materiaalit, koska minua miellyttää hopean kylmä sävy. Pidän myös kyseisen jalometallin teknisistä ominaisuuksista, kuten lämmön avulla muokattavuudesta. Olen käyttänyt aiemmin tekemissäni korusissa hopean lisäksi kangasta, joten koin luontevaksi kankaan käytön myös opinäytetyökorussa. Minua kiinnostaa myös näiden kahden materiaalin liittämiskäsit. Myös kovan ja pehmeän materiaalin välinen kontrasti viehättää minua.

Halusimme yhdistää koru- ja tanssitaide hieman epätyypillisemmin kuin yleensä tehdään, ja päätimme käsiteltävän aiheen kannalta olevan merkityksellistä, että koru rajoittaa tanssijan liikehdintää. Tämä loi projektille aivan uuden ja mielenkiintoisen aspektin. Tavallisesti tanssitaiteeseen yhdistetty koru on teknisiltä ratkaisuiltaan hyvin elävä ja dynaaminen, sekä korua tarkastellaan kehon mukana liikkuvana elementtinä. Päinvastaisista lähtökohdista lähestyttäessä tarkastelimekin korun rajoittavuutta tanssijan liikkeisiin. Liikkeiden rajoittavuus oli tärkeää käsiteltävän aiheen kannalta. Käsittelin materiaalivalinnoiden avulla eläimellisen naisen ja nyky-yhteiskunnan suhdetta. Pehmeä materiaali edustaa yhteiskunnan normeihin sopimatonta naista, ja kylmäsävyinen hopea kuvastaa yhteiskunnan kapeakatseisia normeja, joihin vain tietynlaiset naiset sopivat. Myös korun ja tanssijan kehon välinen vuorovaikutus symboloi edellämainittuja asioita: korussa on samaa rajoittavuutta kuin normeissa, ja tanssijan keho liikkuu eläimellisesti korun ominaisuuksien sallimissa rajoissa.

Opinnäytetyössäni pohdin siis naisen ja yhteiskunnan välistä suhdetta ilmaisullisen taiteen keinoin, sekä korutaiteen ja naiseuden ympärille kietoutuvaa taiteilijaidentiteettiäni. Aiemmassa korutuotannossani olen käsitellyt naiseus-teemaa hyvin konkreettisesti, munasarjojen kaavakuvia-kin suoranaisesti hyödyntäen, mutta nyt koin tarpeelliseksi mennä käsitteellisempään ja tyyli-lympään suuntaan. Naiseuden käsitteleminen siis jatkui tässä työssä. Ensimmäistä kertaa toin naiseuden ylistyksen rinnalle näkökulmia, jotka ohjaavat vastaanottajan ajattelemaan naiseuden normeja näkökulmastani.

Projektin ehdottomasti vahvin motiivi oli yhteistyön opetteleminen ja tekeminen sitoutuneen yhteistyökumppanin kanssa. Halusin ottaa selvää saanko puolitutun kanssa projektin toimimaan huolimatta siitä, että tanssiala on minulle täysin vieras.

Korun valmistuksen tavoitteena minulla oli oikeastaan saada aikaan jotakin kaunista, joka miellyttää sekä minua että tanssija Hartikaista. Annoin itselleni vapaat kädet korun valmistusmenetelmien suhteen. Pidän hopeasta ja kankaista materiaaleina, joten oli luonnollinen valinta käyttää niitä.

Projektilla kokonaisuudessaan halusin todistaa itselleni pystyväni luomaan jotakin erikoisempaa kuin perinteisen käyttökorun, sekä yhdistämään sen laajempaan, toiminnalliseen kokonaisuuteen. Ensimmäisessä ideointitapaamisessa syntyi kourallinen erinäisiä ideoita, joista lähdettiin poimimaan kaikki mielestämme olennainen ja mielenkiintoinen, sekä karsittiin kaikki aiheen ja lopputuloksen kannalta epäolennainen pois.

Tavoitteenani on vahvistaa omaa ilmaisullista muotokieltäni ja vahvistaa polkua, jolla jo muotoilullisesti olen. Tanssitaideteoksen suunnittelu- ja kuvaamisprosessi oli äärimmäisen mielenkiintoinen ja antoisa kokemus. Sain opetella minulle uusia valmistusmenetelmiä sekä perehtyä kokonaan uuteen taiteen alaan, tanssiin. Myös korun suhteen sain tutustua itseeni korumuotoilijana laajemmin ja syvällisemmin.

Projektin edetessä pidimme tapaamisia, joissa kävimme yhdessä läpi korun muotokielen, värien, ja materiaalien suhteen tekemiäni valintoja. Sain Hartikaiselta palautetta, jonka pohjalta tein muutoksia luonnoksiin tai pitäydyin omissa ratkaisuisiani. Jokaisen tapaamisen jälkeen toteutimme koruun tai tansikoreografiaan vaadittavat muutokset.

Projektin varrella tutustuin erilaisiin tanssitaideteoksiin, ja tietämykseni tanssista ilmaisutapana kasvoi. Tanssitaiteeseen tutustuessani kiinnitin huomiota erityisesti tanssijoiden haastaviin asennoihin ja kehon liikkuvuuteen. Vaikka korun tehtävä oli rajoittaa tanssijan liikehdintää, oli suunnittelussa otettava huomioon tietyt asennot jotka tanssija pystyi toteuttamaan koru yllään. Tietämys tanssialasta auttoi korun suunnittelussa. Koen tanssitaiteeseen tutustumisen hyödylliseksi kulttuurialan opinnoilleni, koska korumuotoilijana voin työllistyä monenlaisiin eri tehtäviin.

2 NAISEUS

Projekti perustui naiseuden käsittelyyn, joten oli luonnollista ammentaa sisältöä kaikkiin projektin osa-alueisiin naiseuden kautta. Korun nimi on ammennettu feministi ja ihmisoikeusaktivisti Eleanor Rooseveltin mukaan. Myös korun muotokieli on ammennettu naiseuden ytimeistä; munasarjojen ja kohdun muodosta.

2.1 Eleanor Roosevelt

Anna Eleanor Roosevelt (11. lokakuuta 1884 – 7. marraskuuta 1962) oli yhdysvaltalainen feministi ja ihmisoikeusaktivisti, ja hän teki aktiivisen uran ihmispoliittisella alalla. Eleanor oli myös Yhdysvaltain entisen presidentin, Franklin Delano Rooseveltin, puoliso. Puolisonsa kuoltua hän jatkoi työskentelyä muun muassa Yhdistyneet Kansakunnat -maailmanjärjestössä. (Raivio 2013, 3-24)

Ihastuin Eleanor Rooseveltin tapaan olla rohkea huolimatta siitä, kuinka ynseästi hänen aikanaan suhteuduttiin poliittisesti aktiivisiin naisiin. Hän muun muassa piti puheita työläisnaisten konferensseissa tasa-arvosta, kirjoitti artikkelisarjoja amerikkalaisiin sanomalehtiin, sekä perusti tyttökoulun. Roosevelt piti työläisten, naisten, ja vähäosaisten puolia, sekä julisti ylipäättään tasa-arvon ja ihmisoikeuksien tärkeyttä. (Elgström 1946, 52-63)

Rooseveltin välittömyys ja aitous vakuutti minut. 1900-luvun alun naisena on ollut haastavaa puhua suurten asioiden puolesta. Mielestäni teimme projektia samantapaisella intohimolla ja päätäväisyydellä kuin Roosevelt ajoi asioitaan. Sivusimme myös samoja näkökulmia aiheessamme, mitä Eleanor ajoi: projektimme avulla halusimme ilmaista, kuinka jokainen nainen on tärkeä juuri omalla tavallaan, olipa hän sitten minkälainen nainen, kokija tai eläjä tahansa.

Halusin antaa korulle nimen Eleanor Rooseveltin mukaan, koska poliittisesti vaikuttaneen naisen nimi oli sopivan kantaaottava, mutta elegantti valinta. Nimen soljuvat vokaalit e, a ja o ovat sopivan pehmeän kuuloisia, mutta lopussa oleva r-konsonantti tuo nimeen särmää.

2.2 Muotokieli ja symboliikka

Olen aina pitänyt veistotaiteesta ja veistoksista, joten halusin tuoda koruun veistosmaisia elementtejä. Kuvanveistotaiteessa pidän eniten abstrakteista, plastisista ja asymmetrisistä muodoista. Koruun toin veistotaiteesta pieniä elementtejä, kuten muun muassa pinnankäsittelyn, skrymppayksen, tuomat pinnanvaihtelut, sekä korutaiteelle epätyypillisemmän, suuremman koon.

Veistotaidetta suuremman painoarvon laitoin kuitenkin naiseuden anatomisille muodoille. Kohdun ja munasarjojen muoto liittyy vahvasti naiseuden biologiaan ja ohjaa naisena olemista. Asymmetrian ystävänä halusin koruun kuitenkin symmetriaa, koska se luo enemmän painostavan tunnelman, jota tavoittelin.

Korussa käsittelen naiseuden ja yhteiskunnan suhdetta omasta näkökulmastani, joten kankaalla ja jalometallilla on omat symboliset arvonsa. Skrympattu metalliosio kuvastaa perinteistä naisena olemisen normia, jollaisena sen Hartikaisen kanssa olemme kokeneet. Jalometallin suorat linjat symboloivat normeja, joita naiseuteen liittyy. Naisia kohtaan ne ovat hyvin tiukkoja ja kylmiä.

Naiseuden normit ovat vaihdelleet vuosisadoista ja ajankuvasta riippuen. Koen, että naisena olemiseen liittyy paljon odotuksia, jotka ovat mielestäni epäjohdonmukaisia. Odotukset liittyvät eniten naisen ulkonäköön, käyttäytymiseen ja seksuaalisuuteen. Feministinä ja taiteen tekijänä minua ahdistaa se, kuinka naisen asema on aina määrittynyt enemmän tai vähemmän miehen kautta. Tästä johtuen koen naiseuteen liittyvän paljon ahdinkoa.

Järjestimme 5.11.2015 Terhi Hartikaisen kanssa Nais-iltaman, jonne kutsuimme kymmenen vierasta. Illan teemana oli käsitellä kokemuspohjaisesti naisena olemisen hyviä ja huonoja puolia. Kävimme illan aikana läpi mietteitä muun muassa naisen karvoituksesta, sananvapaudesta, seksuaalisuudesta, sekä uramahdollisuuksista. Naisten ajatukset kiteyttäen naiset kokivat naiseuden positiivisimmillaan silloin, kun heidän seksuaalisia, fyysisiä tai henkisiä ominaisuuksiaan ei arvoiteltu. Valloillaan olevat, yleiset oletukset naisen kehon tietynlaisesta karvoituksesta, naisen seksuaalisesta käyttäytymisestä ja kommentoinnit uravalinnoista olivat tuoneet naisille paljon mielihäpeää. Havaitimme, että perinteiset odotukset ohjaavat vielä paljon naisena olemista, vaikka paljon hyvää on jo tasa-arvon toteutumiseen tapahtunut. Iltaman innoittamana pohdimme tanssiesityksessä siis omien kokemuksiemme suhdetta nykyoletukseen naiseudesta, jonka mukaan naisella tulisi olla mahdollisimman vähäinen kehonkarvoitus, hänen pitäisi olla estoton ja aktiivinen seksuaalielämä, sekä olla työssään miestä vähemmän menestynyt.

Pohdin samaa vastakkainasettelua myös korussani. Laskostettu kangas kuvastaa rönsyävää naiseutta. Kankaan värimaailma muuttui suunnitteluprosessin loppumetreillä punasävyisestä harmaaksi, koska naiseus ei säily iloisena ja elämänjanoisena rajoitettuna tai ohjailtuna. Ajattelin naiseuden olevan ihanaa ja vapaata, koska uskon itse tasa-arvoa ajavaan, feministisempään naisideologiaan. Naiseudesta enemmän lukiessani ja aiheeseen uppoutuessani käsitykseni naiseudesta muuttui negatiivisempaan suuntaan. Tiedostan, että ihminen biologisena lajina on maapallolla lisääntyäkseen ja jatkaakseen sukua. Silti ihmisten pitäisi tiedostaa enemmän sitä tosiasiaa, että elämme nykyaikaisessa, länsimaisessa kulttuurissa, jossa toivottavasti ihmisarvo painottuu lisääntymisarvoa tärkeämmäksi. Tämän vuoksi koin perustelluksi vaihtaa prototyypin iloiset punaisen sävyt harmaaksi valmistusprosessin edetessä. Koru kuitenkin on edelleen muokattavissa, ja voin vaihtaa kankaan eri sävyiseksi myöhemmin, koska kiinnitysmekanismit sallivat muokattavuuden.

3 KORUN SUUNNITTELU

Korun suunnitteluvaiheessa perehdyin nykykorun käsitteeseen sekä tuotin vapaampia luonnoksia kuin yleensä. Lähdin suunnittelemaan korua perinteisten menetelmien avuin; erilaisilla kynillä ja vesiväreillä. Värien käyttö on minulle tärkeää suunnittelussa, ja saan siitä energiaa. Ideoiden karsiminen ja jalostaminen suunnitteluvaiheessa ovat kuitenkin välttämättömiä selkeän tavoitteen kannalta.

Suunnittelua ja valmistusta käsittelem peräkkäin: suunnitteluprosessi ohjasi minua korun valmistuksen alkuun. Lähdin toteuttamaan melko selkeää ideaa, mutta valmistusvaiheessa idea kuitenkin muuttui hieman, ja muutoksesta lähtien etenin kokeilujen kautta. Koruun tuli lisää osia ja väri-maailma vaihtui. Tekniset ratkaisut ohjasivat muutoksia tiettyyn suuntaan.

3.1 Tanssiteos, Inspiraatio ja lähtökohdat

Tanssiteos kuvattiin 25. ja 26. helmikuuta 2016. Olimme Hartikaisen kanssa valmistaneet ja koonneet lavasteet. Saimme apua valaistuksen kanssa, ja kuvaamisen hoitivat Hätinen ja Veman. Kuvaus tapahtui Kauppakeskus Hermanin tyhjässä liiketilassa. Lavasteina tanssiteoksessa oli paksut muovisermit ja sairaalapaarit (kuva 2). Valaistus tuli tilan ulkopuolelta.

KUVA 2. Lavasteiden pystytystä ja valaistuksen sovittamista (Tikkanen 2016)

Tanssiteoksen tarina alkoi, kun kuvitteellinen tohtorihahmo suoritti ihmiskoetta. Hän ompeli korua kiinni potilaaseen, eläimelliseen naiseen, joka oli aluksi nukutettuna paareilla. Ompelun jälkeen tohtori poistui paikalta. Potilas heräili itselleen oudossa ympäristössä, tutki tilaa, ja ja hiljalleen paniikoitui korun rajoittamasta tunteesta. Tanssillinen osa koostui siis ympäristön tutkimisesta ja paniikinomaisesta liikehdinnästä. Lopuksi eläimellinen nainen luhistui koru kaulassaan lattialle, verta vuotavana ja kuolleen. Tohtori saapui tilaan, poisti korun potilaan kaulasta ja totesi kokeen olevan ohi.

Tanssiteoksessa saimme käsitellä asioita omien näkemystemme kautta: luoda aivan oman maailmamme. Halusimme likaisen koetilan symboloivan yleistä asennetta, joka on suopea vain naisellisia naisia kohtaan. Asenne ei palvele mielestämme kaikkia naisia. Eläimellinen, Hartikaisen esittämä naishahmo sen sijaan edusti vapaampaa naista, joka ei määritä olemistaan seksuaalisuuden kautta, vaan on luonnollinen eläjä fyysisiin ominaisuuksiin ja piirteisiin katsomatta. Esityksellä kokonaisuudessaan halusimme ilmaista, että on monia muitakin tapoja olla nainen, kuin perinteinen miestä varten oleva nainen.

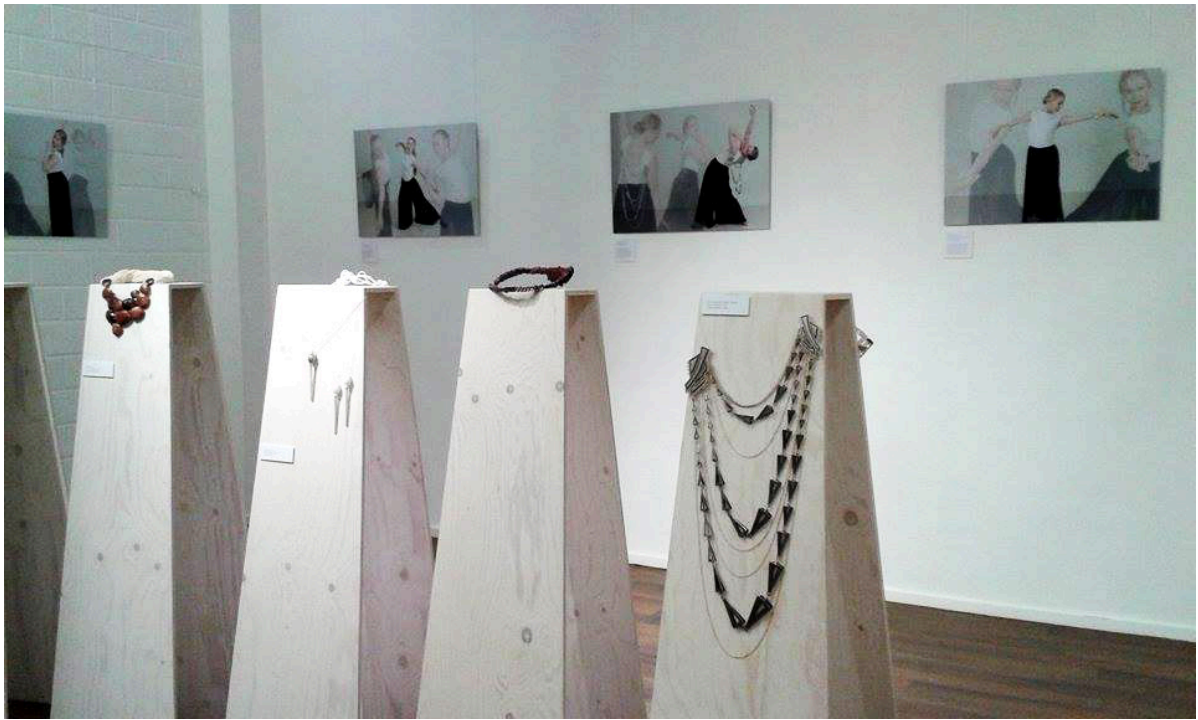
Olimme Hartikaisen kanssa sopineet etukäteen, että korun muotokieli noudattaa naisen kohdun ja munasarjojen muotoa, joten suunnittelulle oli rajattu lähtökohta. Tiedossani oli myös se, että koru on tanssitaideoksen lähtökohta ja tanssin koreografia rakentuu korun ympärille.

Lähdin tuottamaan luonnoksia naiseus -aiheeseen liittyen. Käsittelin aihetta maalaamalla ja piirtämällä. Vesivärit ja lyijykynä tuntuivat aiheeseen sopivalta valinnalta, koska lyijykynän herkkä jälki ja punaisen akvarellin eri sävyt kuvasivat hyvin minun käsitystäni naiseudesta. Korun muoto valikoitui jo paperilla hartiat ja rintakehän peittäväksi kokonaisuudeksi. Luonnosteluvaiheessa mietin jo mahdollisia toteutustapoja, mutta yritin sulkea ne mielestäni luonnostelun ajaksi, jotta saisin korua varten mahdollisimman alitajuisesti tuotettua ideointimateriaalia.

Ideoinnin mielekkyyttä tuki se, että koru sai olla kunnolla näyttävä, 'show stopper' -tyylinen katseenvangitsija. Ei tarvinnut miettiä teollisen valmistettavuuden mahdollisuuksia tai materiaalikustannuksia sarjavalmistettavuuden kannalta. Omat haasteensa suunnitteluun toi kuitenkin se, että tässä projektissa korun täytyi olla rajoittava. Rajoittavuudesta huolimatta tanssijan oli pystyttävä liikkumaan tietyt liikkeet se yllänsä.

Aihetta kartoittaessani kävin myös katsomassa Korugrafia –näyttelyn (kuva 3). Näyttelyssä yhdistettiin koruja tanssitaiteeseen. Korugrafian lähtökohdat kehollisuuteen oli aivan päinvastaiset, mitä meillä Hartikaisen kanssa: näyttelyssä tarkasteltiin enemmän korun liikkuvuutta korun mukana. Näyttelyyn oli tuotettu videokuvaa tanssijoiden liikkeistä korut yllään, ja videolta näki, kuinka koru jatkaa liikettä ollen osana koreografiaa. Korut olivat esillä teoksinaan, ja tanssijoiden ja korujen liikkeistä oli esillä myös stillkuvia, joista hahmottui korujen dynaamisuus ja ääriasennot.

Näyttely auttoi minua hahmottamaan, kuinka yleensä mennään tanssijan kehon ehdoilla. Minä ja Hartikainen nostimme korun projektimme lähtökohdaksi.

KUVA 3. Korugrafia-näyttely Satamankulmassa, Kuopiossa (Tikkanen, 2016)

Ideoiden karsiutuessa ja selkiytyessä mieleeni alkoi hahmottua kuva korusta, joka on suuri, rinnekehän peittävä ruokalappumainen kappale. Halusin korun jatkuvan ehdottomasti myös selkäpuolelle, koska ajattelin tanssillisen näkökulman kautta olevan mielenkiintoisempaa, jos koru olisi tarkasteltavissa joka puolelta kehoa. Päätin painottaa korun näyttävyyttä etupuolelle, mutta halusin jotakin muotoilullista jännittävyttä tapahtuvan myös korun selän puoleisessa osassa.

Havaitsin, että ideointi- ja valmistusprosessieni kaava on ammattikorkeakoulun aikana jäsentynyt jo tietynlaisiksi: ideoin paljon mielessäni, jonka jälkeen teen alkuluonnoksia. Niistä valitsen muutamani itseäni miellyttävimmän vaihtoehdon, joita lähden hiomaan parempaan suuntaan. Muotoilullisia oivalluksia saattaa tulla tässä vaiheessa lisää, joten otan uudet ideat raikastamaan pitkään pyöriteltyä ideaa. Korun tekemisen ja valmistamisen aloitan yleensä suurella innolla, jonka jälkeen tulee tauko, enkä edisty käytännössä ollenkaan. Ajatustasolla kuitenkin tapahtuu paljon. Ideat prosessoituvat, ja turhautumisen jälkeen korun suunnitelmani yleensä muuttuu radikaalisti: koruun tulee jotakin aivan uudenlaista näkemystä, johon olen yleensä tyytyväinen. Tämä projekti oli pitkä, jolloin pysähtyneitä ajanjaksoja oli useampia ja korun idea muotokielen ja materiaalien suhteen muuttui monesti.

Helpotti tietää jo suunnitteluvaiheessa, etten tule valmistamaan samanlaista korua, mitä luonnoksista valikoitui. Sain hiotusta luonnoksesta kuitenkin tukevan pohjan, ja sen pääideat säilyivät samana läpi valmistusprosessinkin.

Tietokoneella tekemäni valmiimpi luonnoskuva toimi hyvänä muistukkeena koko valmistusprosessin ajan. Suurimmat oivallukset muotokielen suhteen tuli kuitenkin tehdessä ja kokeillessa erilaisiavaihtoehtoja korun elementtien kiinnitykseen.

3.2 Nykykoru, korutaide ja omat korut

Mikko Holm mainitsee pro gradu -tutkielmassaan nykykorulle olevan ominaista kommentoida korua, hyödyntää tyyllillisiä lainoja historiasta tai esittäytyä itsenäisenä taideteoksena (Holm 2012, 15). Nykykoruksi voi siis luokitella hyvin monenlaisia teoksia erilaisista lähtökohdista.

Filosofian maisteri Päivi Ruutiainen käsittelee väitöstutkimuksessaan nykykorun ja nykytaiteen välistä suhdetta. Tutkimuksessaan hän tuo esille myös nykykorun ominaisia piirteitä. Sain nykykorun määritteistä hyvää selvennystä omaan nykykorun käsitykseeni. Olen ajatellut, että nykykorut ovat lähinnä muotokieleltään outoja ja uudenlaisia. Luettuani artikkelin kuitenkin ymmärsin, että nykykorut voivat olla muotokieleltään hyvinkin kantaaottavia. Ruutiainen antaa hyvän selvennöksen nykykoruista väitöstutkimuksessaan nykykoru olevan korutaidetta, joka poikkeaa perinteisestä korusta. Korutaide-käsitettä käytetään viittaamaan esimerkiksi korun tekemisen lähtökohtiin ja tekotapoihin. Korutaidetta on tutkittu vähän, samoin korualalla käytettäviä käsitteitä on määritelty vähän: nykykorun rinnalla käytetään esimerkiksi nimityksiä uniikki koru, taidekoru ja moderni koru. (Ruutiainen, 2012)

Absoluuttista totuutta taiteesta ja korusta ei voi määritellä, koska taiteen ja korun rajat ovat niin häilyvät. Jokaiselle ihmiselle taide merkitsee eri asioita, ja siksi taiteen määrittely on niin hankalaa. Nykykorun määrittely on yhtä hankalaa kuin taiteen rajaaminen. Ruutiaisen mukaan korutaide on niin uusi käsite, ettei rajaavaa tutkimusta ole vielä tehty, eikä avattu tarpeeksi. Virallisella tasolla korutaiteen lähteitä oli vaikea löytää, ja löytyneissä lähteissä käsiteltiin juuri taiteen, korun, korutaiteen ja objektin suhdetta toisiinsa.

Itse käsittelen korutaiteen olevan itseilmaisua puettavan korun muodossa: korussa täytyy ilmetä jokin käsitelty aihe, tai sitten vain väri, johon on tutustuttu. Tietenkin korutaide voi olla myös jotakin muotokieltä, mutta näyttävyyden on korussa tärkeintä. Mielestäni taide yleensäkin on hyvin visuaalista, joten korun tulee olla näköaistia stimuloiva. Tällä tarkoitan, että koru voi olla todella massiivinen ja moniulotteinen, tai kooltaan todella pieni ja minimalistinen, kunhan se on näköaistilla havaittavissa, se riittää. Ajattelen, että korutaiteen nimissä tehtyjä koruja olisi hyvä pystyä luon-

nehtimaan myös muilla adjektiiveilla kuin ”kaunis”. Tietty outous tai kantaaottavuus kallistaa mielestäni korutaiteen taiteeksi. Korut ovat enemmän vartalon tiettyjen osioiden korostukseen tarkoitettuja esineitä, mutta korutaiteeksi luettavat korut ovat itsensä vuoksi kannettavia pienoistaide-teoksia. Kuten kirjallisissa lähteissä todetaan, myös omien ajatusteni kanssa päädyn lopputulokseen, että korutaide on vaikea käsite määriteltäväksi omia koruteoksiakin varten. Projektin ja pohittamisen myötä ajattelen, että koru voisi olla myös pelkkä epäjalometallista valmistettu objekti, jota ei voi pukea.

Päivi Ruutisen mukaan korualalla suhteudutaan nykykoruun ristiriitaisin mielin. Osa toimitsijoista on korun uudelleenmäärittelyn kannalla, osa taas vetoaa perinteiden vaalimiseen. Itse lukeudun siis uudelleenmäärittelyn kannalle, koska muotoilijana haluan luoda koruille tulevaisuutta ja käsitellä materiaaleja uudella tavalla. Luulen, että vanhan vaalimiseen keskittyvät ammattikunnat, kuten kultasepät, ovat perinteikkäämmän kannalla. Korumuotoilun ammattilaisen näkökulmasta olen korujeni kanssa koko ajan menossa lähemmäksi korutaidetta. Oman identiteettini koen olevan hyvin kaukana kultasepänalasta, mutta myös korumuotoilu tuntuu kohdallani hieman oudolta määritelmältä. Itse määrittelin omat koruni ja teokseni vapaan korutaiteen alle, koska materiaali ja ilmaisutapani vaihtelevat paljon, ja kantaaottavuus on koruilleni ominaista. Olen myös harkinnut kuvanveistäjän ammattiopintoja, joten kahden ammattinäkömyksen yhdisteleminen voisi johtaa jonkin mullistavan ajatuksen syntymiseen.

Perinteisessä kultasepän työssä valmistetut korut ovat materiaaleiltaan ja menetelmiltään hiukan perinteisempiä. Korut ovat monesti kullasta valmistettuja ja koruissa esiintyy paljon taitoa vaativia kivenistutuksia, muun muassa sarja-, rae- tai kruunuistutuksia (kuvakooste 1). Taidekorua taas ei määrittele välttämättä materiaalien arvokkuus, vaan ne voivat olla esimerkiksi halpojakin kierätysmateriaaleja (kuvakooste 1). Korutaiteessa materiaalien ja menetelmien rinnalle tärkeään asemaan nousee myös ilmaisullisuus. (Holm 2012, 13.)

KUVAKOOSTE 1. Raeistuksia sormuksessa sekä nykykoru. Tarkempi erittely lähteet ja tuotetut aineistot-osiossa.

”Jokainen käsityönä tehty koru on aina yksilö. Kaikki alkaa mielikuvituksessa. Käytettävän materiaalin muodoissa ja ominaispiirteissä nähdään kantajan kauneutta ja persoonallisuutta kuvaavia yksityiskohtia. Jokaisessa työvaiheessa korua jalostetaan vähän kerrallaan, kunnes ammattitaidolla ja kärsivällisyydellä koru lopulta valmistuu. Uniikin korun kantajana olet itsekin yhtä uniikki ja yksilöllinen.”

Nostan Petri Paavolan lainauksen esille, koska se kertoo uniikin korun ideologiaa. Lainaus viittaa enemmän käsityöläisesti valmistettuihin koruihin, mutta korutaidetta lähdetään mielestäni toteuttamaan hyvin pitkälti samoista lähtökohdista. Korutaiteessa ajatus käsillä tekemisestä on vain jalostetumpi: korutaiteessa ei keskitytä niinkään kuvaamaan kantajansa persoonallisuutta, vaan korutaideteoksissa ilmenee tekijän näkemyksiä taiteen ilmaisukeinoin esitettynä (Paavola 2013). Mielikuvitus ja ilmaisu ovat omassa taidekorussani materiaalien käsittelyn lisäksi tärkeitä.

Olen käsitellyt omissa koruissani naisena olemista, sen hyviä ja huonoja puolia erilaisin taiteellisin keinoin. Joskus kantani naiseuteen on ollut hyvin anarkistinen (kuva 4), toisinaan taas hyvinkin ihannoiva ja ylistävä (kuva 5).

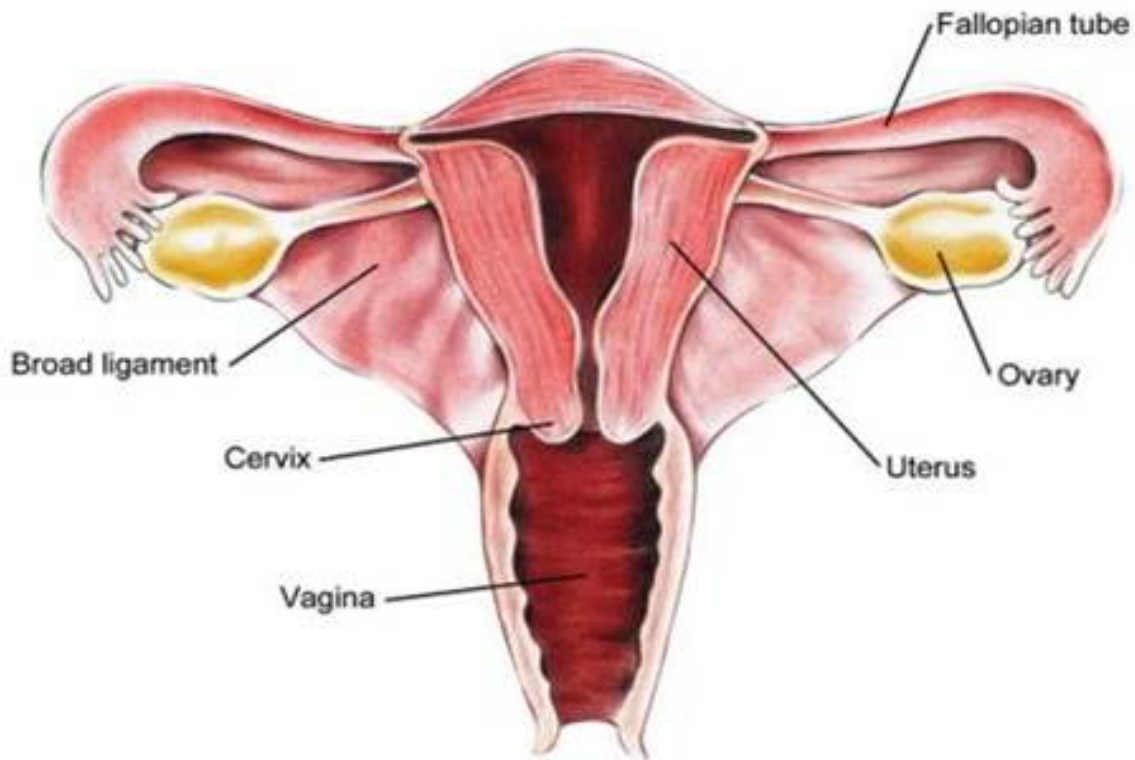
KUVA 4. Fotoetsattu ja punsseloitu hopeakoru (Tikkanen 2014)

KUVA 5. Kierrätyskankaista valmistettu koru (Tikkanen 2014)

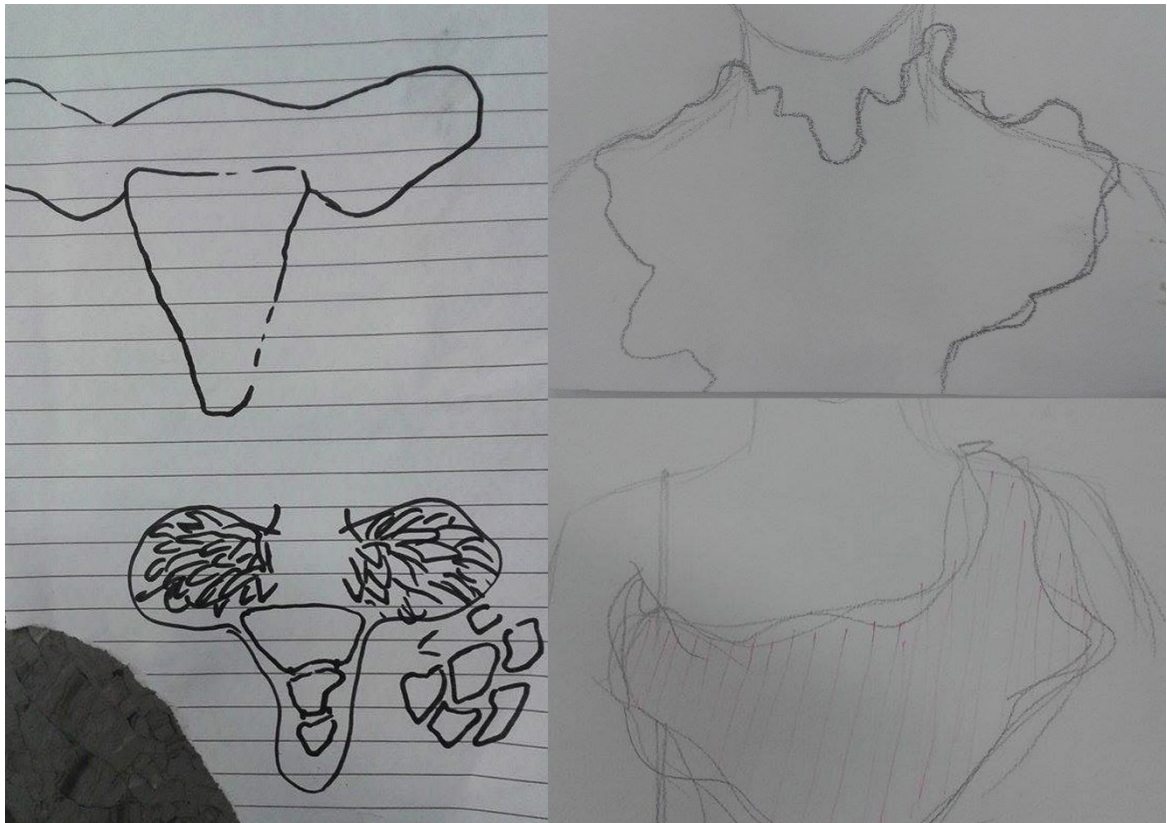
3.3 Suunnittelu ja luonnokset

Aloitin luonnostelun munasarjan ja kohdun muotoa tarkastelemalla (kuva 6). Mietin korun kokonaisuutta ja asettumista vartalolle. Päätin, että korun on hyvä sijoittua rintakehän lisäksi myös kaulalle. Tällöin korun ilmaisullinen tavoite, rajoittavuus, näkyy muotokielen kautta paremmin.

KUVA 6. Naisen anatomiaa (MediScene, 2008)

Ensimmäiset tussi- ja lyijykynäversiot olivat melko suoria lainauksia munasarjojen kaavakuvista, mutta lisää luonnostellessa viiva muuttui paperilla elävämmäksi (kuvakooste 2). Hahmottelin myös korun mahdollista asettumista vartalolle, sekä mietin kankaan ja jalometallin määrää suhteessa toisiinsa. Ideoin myös jo ensimmäisiä toteutustapoja. Tavoitteeni oli päästä pois kaavakuvan kaksikulotteisuudesta, joten mieleeni tuli tuuhea, rönsyävä ja kerroksellisen muotokieli.

KUVAKOOSTE 2. Ensimmäisiä luonnoksia korun muodosta ja puettavuudesta (Tikkanen, 2016)

Maalasin akvarelliväreillä luonnostelevalla otteella tavoittaakseni kauniita punaisen ja keltaisen sävyjä (kuvakooste 3). Löytyneitä sävyjä ajattelin käyttää toteutuvan korun kankaissa. Akvarelli-luonnoksissa säilyi perusmuoto, joka noudatti munasarjojen muotoa. Volyymi kuitenkin vaihteli symmetrisestä epäsymmetriseen, koska hain korun muotokielelle sopivaa särmikkyyttä, jossa silmä kuitenkin lepää. Halusin käyttää punaista, koska se on intohimoinen, voimakas ja dynaaminen väri, ja Marika Borgin mukaan täynnä elämänhalua. Se on veren ja sydämen väri. Olen käyttänyt paljon punaisen eri sävyjä valmistamissani koruissa, joten punainen oli hyvin luonteva valinta. Saan punaisen värin avulla luotua mahtipontisempia ideoita kuin millään toisella värillä. (Borg, 2016)

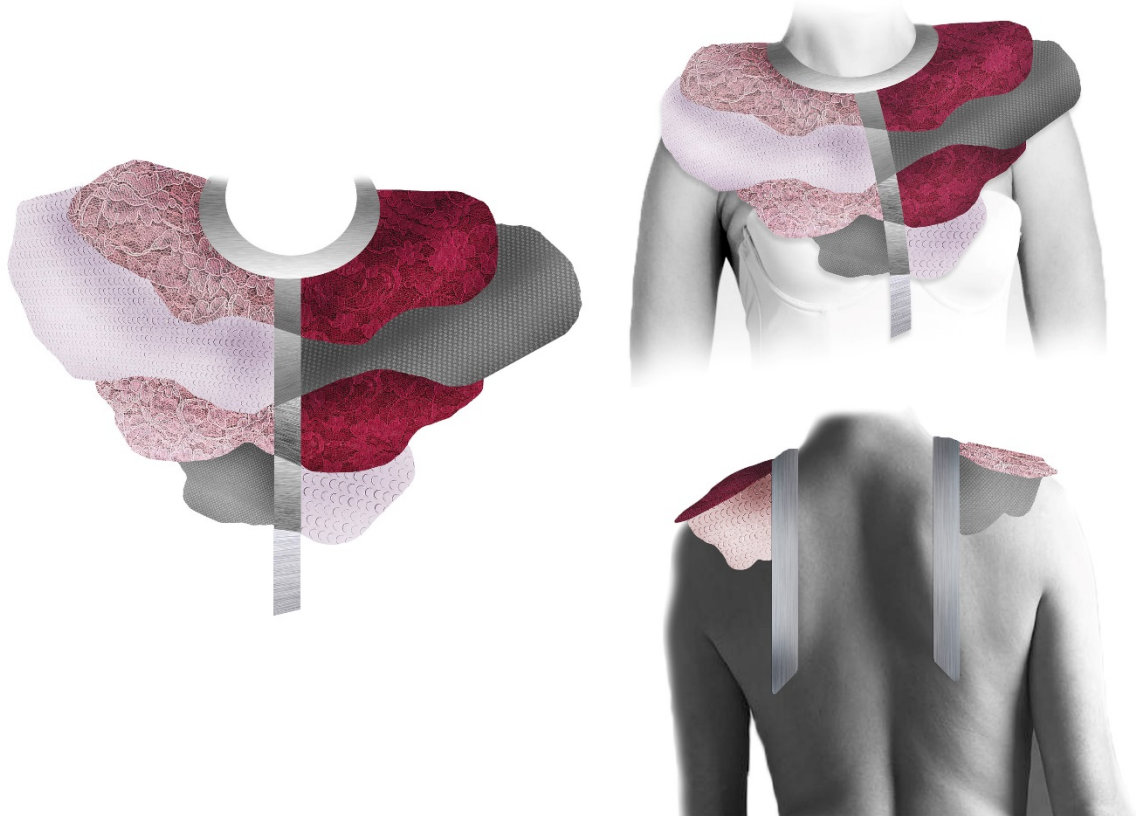
KUVAKOOSTE 3. Abstrakteja luonnoksia korun värimaailmasta (Tikkanen, 2016)

Luonnostelin vielä useita muotovaihtoehtoja, mutta ensimmäisten luonnosten joukossa syntynyt muoto oli paras vaihtoehto jatkaa korun kehittämistä. Maalasin nopean luonnoksen kangasnahka-yhdistelmästä ja rautalankarungosta (kuvakooste 4). Tein kuitenkin havainnon, että suunnitelma on liian suurpiirteinen: kolmiulotteinen kangasosio ei toimi, vaan näyttää halvalta. Suuri riski olisi ollut myös rautalankarungon näkyminen kankaan alta. Pohdin kehikon tekemistä rautalangasta ja tulin siihen tulokseen, että tahdon tehdä kaiken kovan materiaalin jalometallista, ja tarkemmin hopeasta. Olin miettinyt budjettia jo aiemmin, mutta mielessäni siintävä uusi idea vaatisi suurta henkilökohtaista rahallista sijoittamista. Päätin, että opinnäytetyöprosessissa suurempi rahallinen panostus ei haittaa, vaan voin tulevaisuudessa keksiä korulle muuta edustuskäyttöä tai myydä sen.

Luonnosten tarkentuessa alkoi käydä selväksi, että koruun tulee panta, joka jatkuu selän puolelle. Myös pannasta rintakehää alaspäin lähtevä metalliosio päättyi toteutettavaksi ideaksi melko varhaisessa vaiheessa (kuvakooste 4). Tässä vaiheessa painotin jo korun teknisyyttä.

KUVAKOOSTE 4. Luonnoksia korun kokonaisuudesta, materiaaleista, ja keholle asettuvuudesta (Tikkanen, 2016)

KUVA 7. Photoshop-ohjelmalla tehty luonnos prototyypistä (Tikkanen, 2016)

Luonnos prototyypistä oli melko tarkka (kuva7). Siinä näkyi jo toteutettavan metalliosion muoto ja kiinnitykselliset valinnat. Osio asettui siis rintakehälle ja jatkui avonaisena selän puolelle. Kiinnitysmekanismit jätin pois, vaan keholla pysyvyys saavutettaisiin muodon avulla. Tämä oli mielestäni kiinnostavin haaste toteutukseen.

KUVAKOOSTE 5. Tanssijan asennot, joita huomioin suunnittelussa (Tikkanen, 2016)

Suunnittelutyöhön vaikutti paljon myös tanssijan asennot (kuvakooste 5). Vaikka korun tehtävä oli rajoittaa tanssijan liikkeitä, halusimme Hartikaisen kanssa mahdollistaa tietynlaiset liikkeet, jotka vaikuttivat aiheen ilmaisullisuus oleellisesti. Halusimme mahdollistaa paniikin omaiset kiertelut, pystyasennossa ja kyykyssä suoritettavat liikkeet. Tein valmistusvaiheessa tanssijalle prototyypin avulla sovituksia varmistaakseni korun pysymisen tanssijan yllä. Kävi ilmi, ettei koru pysy vaikeimpia, kiertäviä liikkeitä tanssijan yllä tukevasti, joten materiaalin kuvauksessa käytimme varmistuksena siimaa. Ratkaisu toimi hyvin.

4 VALMISTUSPROSESSI

Valmistusprosessi sisälsi luovan kaavoittamisen soveltamista käytettyihin materiaaleihin, minulle uuden pinnankäsittelytekniikan, skrymppauksen, opettelua sekä kahden eri materiaalin liittämistä toisiinsa kokeilullisella ratkaisulla. Tekeminen eteni kokeilujen kautta. Uusia ratkaisuja korun ulkonäön sekä teknisten menetelmien syntyi tehdessä.

4.1 Materiaalivalinnat

Koko koulutusaikani olen tutustunut 925 hopeaan ja sen ominaisuuksiin, muokkautuvuuteen ja käyttömahdollisuuksiin. Hopeaseos sisältää siis 92,5 % hopeaa, loput kuparia. Hopean kylmä sävy oli mielestäni omiaan kuvaamaan länsimaisen yhteiskunnan yksioikoistakin käsitystä nais-sukupuolesta ja naisena olemisen normeista. Halusin, että korun hopeaosio tulee paljasta ihoa vasten, koska kulmikkaat reunat näyttävät kalseilta ja epämukavilta painautuessaan tanssijan iholle. Ihoa vasten painautuva hopeaelementti symboloi yhteiskunnan painostavaa olemusta tanssijan pehmeään ihon edustaessa naiseuden alistuvaa joustavuutta.

Koska käsittelen korussa naisena olemista, halusin tuoda muotokielessä esille naiselliseksi kokeamani jalometallin pintakäsittelyä ja kankaan laskostusta. Skrymppaus oli sopiva vaihtoehto hopean pinnankäsittelyyn, koska sen avulla jalometalliin saa mielenkiintoisen, hienostuneesti vaihtelevan pinnan. Pinnanvaihtelu erottuu parhaiten lähietäisyydeltä, joten lopputulos pysyy kohutuullisena yksityiskohtana, eikä se mene näyttävyydellään korun muiden elementtien edelle.

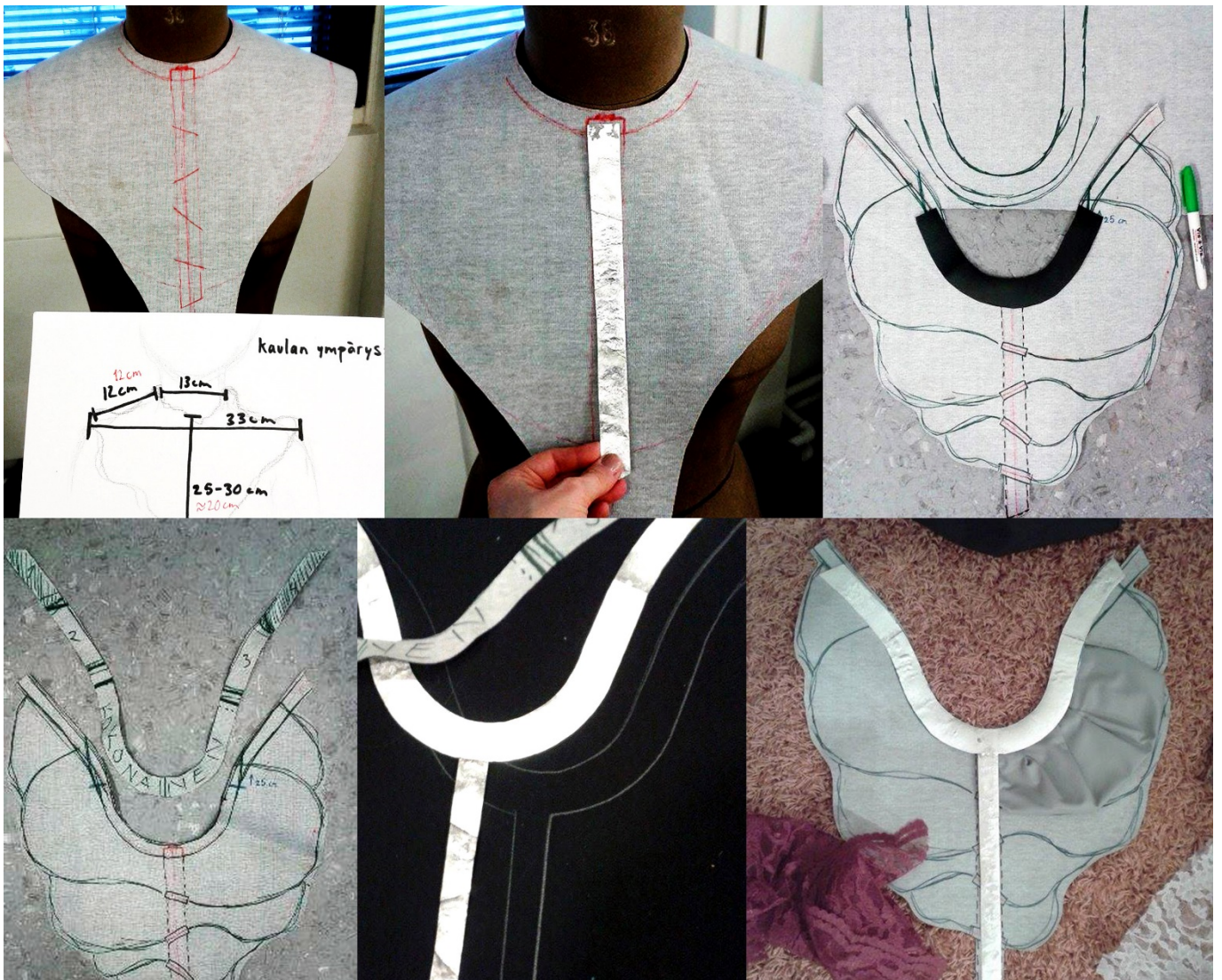
4.2 Luova kaavoittaminen

Koska kyseessä oli uniikki taidekoru, ei ollut väliä millä menetelmällä saavutan tavoitellun lopputuloksen. Ajattelin, että on hyvä lähteä käyttämään korun lähtökohtiin sopivaa kaavoittamismenetelmää. Kankaan kaavoittamisesta minulla ei ole kokemusta, joten koin parhaaksi tavaksi keinonahan hyödyntämisen kaavoittamisessa. Keinonahka muotoutui mallinukan päälle hyvin ja sitä pystyi leikkaamaan helposti. Mittojen merkkäminen kynällä onnistui myös helposti (kuvakooste 6).

Minulla oli vahva intuitio omasta onnistumisestani ja korun mittasuhteiden oikeasta tavoittamisesta. Tämä vahva varmuus sai minut löytämään sopivan tavan saada omaan tietooni korun mittasuhteet. En ole kaavoittanut aiemmin, eikä minulla ole aiempaa tietoa tekstiilin muokkaamisesta, mutta tiesin onnistuvani. Tiesin tanssijan kaulan ympäröimän, hartialinjan ja korun pituuden suoraan edestäpäin. Loput mittaukset tein keinonahan päälle piirtämällä tarvittavia linjoja.

Mallinukke oli samaa kokoa kuin Hartikainen (koko 38), mutta täysin erilainen rakenteeltaan ja malliltaan kuin Hartikaisen vartalo. Jouduin tekemään huomioita ja muokkaamaan piirrettyjä linjoja uudelleen, kun sovitimme keinonahkamallia Hartikaisen päälle. Linjat keinonahan päälle olivat kuitenkin vielä suuntaa antavia, ja etenkin korun ilmaisulliset mittasuhteet muokkautuivat vielä jonkin verran kaavoituksen jälkeen.

Valmistusta varten tutustuin erilaisiin hopeapantoihin ja havaitsin niissä kiinnitysmekanismien sijaitsevan niskan takana. Ilman kiinnitysmekanismeja puettavissa pannoissa koru kiersi niskan takaa takaisin rintakehälle. Halusin omaan koruuni miettiä uudenlaisen pantatyypin ilman kiinnitysmekanismeja, joka jatkuu selän puolelle avonaisena. Tässä tärkein huomioitava seikka oli korun tasapainottaminen, ja selän puolelle jatkuvien elementtien pituuden määrittäminen sopivaksi.

KUVAKOOSTE 6. Luovan kaavoittamisen vaiheet (Tikkanen, 2016)

Tein messingistä kokeilun selvittääkseni pannan muodon, koska tulisin valmistamaan sen levy-materiaalista sahaamalla. Kokeilussa otin huomioon, että panta mukailee hartialinjaa ja kiertyy hieman jatkuessaan selän puolelle (kuvakooste 7).

KUVAKOOSTE 7. Kokeiluja pantaosion asettumisesta kaulan muotoon (Tikkanen, 2016)

4.3 Skrymppaus

Skrymppauksella tarkoitetaan metallin hallittua sulattamista. Metallin pintaa kuumennetaan sen hehkutusasteeseen. Tämän jälkeen levy hapotetaan ja kuumennus toistetaan. Kuumennusta ja hapotusta toistetaan vuorotellen useita kertoja, jotta saadaan hopean sisältämä hienohopea nousemaan pintaan. Pintaa lämmitetään siihen pisteeseen, että seostettu hopea alkaa sulamaan ja muovautumaan erilaisille poimuille. (Kultasepäalan wiki, 2016)

Kuroutuessaan seoshopea vetää pinnassa kiinteänä olevan hienohopean rypyille, eli skrymppaa. Näin pintaan saadaan elävä vaihtelu, jota voidaan tehostaa oksidoimalla eli tummentamalla hopean pinta kaliumpolysulfidilla. Pinta ei sula, koska pinnalle nousseen hienohopean sulamislämpötila on korkeampi kuin sen alla olevan hopeaseoksen sulamislämpötila. (Vaissi ja Huovinen 2005, 79)

Skrymppauksen työvaiheista löytyi vähän tietoa, mutta kauniista lopputuloksista sen sijaan löytyi paljonkin kuvia. Katsoin internetistä opetusvideoita skrymppauksesta, jotta saisin mahdollisimman selkeän käsityksen mitä työvaiheita se käytännössä sisältää. Saija Mäenpää kuvaa Theseuksessa julkaistussa opinnäytetyössään *Pintaa syvemältä – korun valmistus käyttäjän mielenmaisemasta pinnankäsittelytekniikan avulla* (2015, 33-36) monipuolisesti skrymppauksen työvaiheita ja lopputuloksia. Opinnäytetyö toimi erittäin hyvänä pohjana tutustuessani skryppaustekniikkaan.

En ollut ennen muokannut hopeaa skrymppaamalla, joten otin materiaalin käsittelyn avartavana kokeiluna. Aloitin korun valmistamisen skrymppaamalla 25 mm leveitä hopealevyjä. Ensimmäisillä lämmityskerroilla hopealevyn pinnassa ei tapahtunut silmillä havaittavaa muutosta (kuva-kooste 8). Lämmitys, hapotus, ja kratsaus toistuivat siis useamman kerran ennen kuin menetelmällä saavutetaan tavoiteltua vaihtelua metallin pintaan.

KUVAKOOSTE 8. Hopean skrymppauksen vaihteita (Tikkanen, 2016)

Lämmityskertojen lisääntyessä hopean pinnassa alkoi lämmityksen yhteydessä näkyä tummia alueita hienohopean noustessa pintaan (kuvakooste 8). Tummiin hienohopealaikkujen kasvaessa tiesin, että on aika rueta lämmittämään koko kappaletta seostetun hopean pehmittämiseksi niin, että hopealevy poimuttuu. Ensimmäiset kokeilut onnistuivat hyvin, ja sain selkeän poimukuvion aikaiseksi. Mitä suurempi kappale oli, sitä hankalampi hopealevyä oli saada poimuttumaan. Havaitsin myös, että suurella suuttimella eli toholla sain suurempiin hopealevyihin paremman jäljen. Pienemmät hopealevyt tein työpöydän ohessa olevalla toholla ja pienemmällä suuttimella. Pidin pienempää suutinta kätevämpänä, koska hallittava alue oli pienempi. Tämä saattoi johtua kokemuksen puutteesta, koska työn edetessä suuremmalla tohollakin tekeminen tuntui varmemmalta. Suurella toholla tehdessäni syntynyt pintakuvio oli kauttaaltaan tasaisempi, mutta vaihtelevuudeltaan hillitympi. Pienemmällä toholla sain siis enemmän vaihtelevuutta niihin kohtiin, joita

pienempi suutin pystyi lämmittämään, mutta syntynyt pinta toistui hyvin vaihtelevasti hopealevyn eri kohdissa. Suurempiin hopealevyihin ja kappaleisiin minun oli välttämätön käyttää suurempaa tohoa, jotta sain ylläpidettyä kappaleen kokonaislämpötilaa tarpeeksi korkeana.

Kun alun kuumennukset ja hapotukset oli tehty, koitti vaihe, jossa tuli olla hyvin tarkkana. Liekkiä ei saanut pitää liian pitkään yhdessä kohdassa, vaan sitä täytyi heilutella edestakaisin, jotta kuumennettavan kohdan pinta ei pääse sulamaan. Kun olin saanut halutun pinnanvaihtelun nousemaan hopealevyn yhteen kohtaan, siirryin viereiseen kohtaan ja toistin sama liekin edestakaisin heiluttelun koko ajan tarkasti seuraten.

Yhdessä kokeilussa halusin nähdä, mitä tapahtuu kun hopealevyä kuumentaa liikaa. Odotetusti poimut tasoittuivat, kun pintakin pääsi sulamaan. Sulaessa hopeasta tuli jälleen tasainen seos, ja skrymppauksen työvaiheet oli aloitettava alusta. Hehkutettaessa lisää levy lähti kuroutumaan kokoon, ja levyn muotokin hävisi. Kokeiluja toistamalla kuitenkin opin hallitsemaan menetelmän, ja lukemaan metallin pintaa, sekä ennakoimaan syy-seuraussuhteita.

Skrymppauksen ajattelin tuovan koruun särmikästä vivahteikkuutta, mikä viittaa naisen vaihteleviin tunnetiloihin. Vaikka hopeaelementti kokonaisuudessaan edustaa yhteiskunnan lokeroitua naisnormia, on siinä jotakin herkkääkin, vaikka pinta itsessään viestii mielestäni kylmyyttä.

4.4 Prototyyppi

Prototyypin lähdin valmistamaan viimeisimpien luonnosten mukaan (kuva 7). Tässä havaitsin, että on todella haastavaa tehdä mittatarkkaa työtä, ja saada kangas käyttäytymään juuri halutulla tavalla. Huomasin tehdessäni, että ideat olivat enemmän konseptuaalisia eivätkä toimineet käytännössä.

Aluksi kuitenkin valmistin pantaosion, joka pysyi muuttumattomana läpi valmistuksen. Rintakehän poikki laskeutuva, vertikaali hopealevylinja oli suhteellisen helppo valmistaa, koska kyseessä oli 0,8 mm paksuisesta levystä skrympattuja ja muotoon sahattuja kappaleita (kuvakooste 9). Kappaleiden juottaminen sujui helposti, koska minulla on kokemusta noin 40 x 20 mm hopealevykappaleiden työstämisestä. Ainoa haaste olikin saada juotettua kappaleet suoraksi kokonaisuudeksi. Tein juotosalustalevyyn apuviivat juotostöitä helpottamaan. Juottaminen onnistui hyvin.

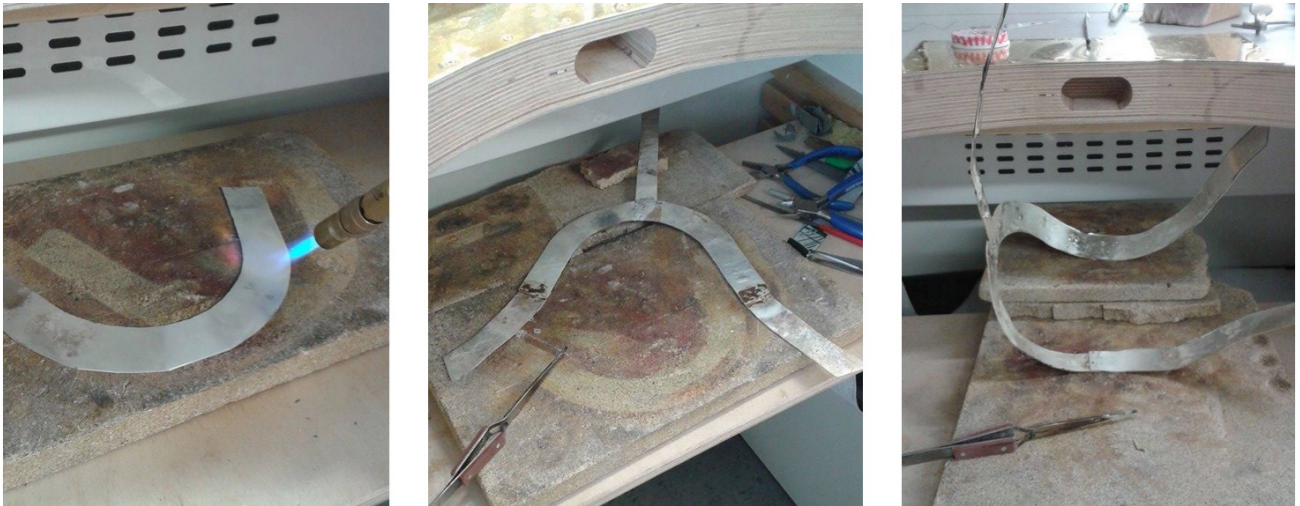
KUVAKOOSTE 9. Työvaiheet pantaosion rintakehälle laskeutuvan etuosan sommittelusta ja juotosvaiheista (Tikkanen, 2016)

Vertikaalin kappaleen jälkeen aloin valmistaa pantaosiota. Suuremman kappaleen skrymppaus oli haastavampaa. Levyt olivat leveämpiä ja pidempiä, sekä 0,8 mm sijaan 1mm paksuja. Vaikka materiaalien paksuusero oli pieni, sen huomasi työstäessä: ohuempaa täytyi skrympata varovaisemmin, vaikka skrymppauspinnan sai helpommin muodostumaan.

Käytin pantaosion kappaleiden skrymppaukseen isoa tohoa yritettyäni työpöydän pienemmällä suuttimella. Skrymppauksen jälkeen vuorossa oli palojen juottaminen yhteen, hieman toisiinsa lomittain (kuvakooste 10). Juotokselle jäi tilaa 6-7 mm. Käytin kovaa juotetta. Juotettavien palojen suuresta koosta huolimatta juotetta ei saanut olla liikaa, koska sauman siistiminen oli etupuolelta vaikeaa ja aikaavievää. Liika juote meinasi myös levitä sauman lisäksi skrympatulle pinnalle,

eikä se näyttänyt hyvältä. Skrympatun pinnan juottamisessa oli haasteena myös se, että juotospinnat eivät olleet aivan tasaiset. Juotoskohtiin meinasi jäädä aukkoja, vaikka juotetta oli paljon ja olin viilannut juotsalueet mahdollisimman tasaiseksi. Epätasaisuudesta huolimatta sain pinnat juotettua kiinni toisiinsa ja jälki oli siisti. Kauluksen taivutus vaadittavaan muotoon oli suhteellisen helppo työvaihe (kuvakooste 10). Taivutettuna pantaosio oli myös suhteellisen vakaa ja tukeva, vaikka materiaali oli vain 1 mm paksuista.

KUVAKOOSTE 10. Pantaosion skrymppaus ja yhteen juottaminen, sekä taivutus (Tikkanen, 2016)

Pantaosion takapuolelle juotin kahdeksan kappaletta 35 mm pituisia, 4 mm leveitä lenkkielementtejä, joihin kangasosio oli tarkoitus ommella myöhemmin kiinni (kuva 8). Lenkkiosioden juottaminen oli haasteellista, koska juotettavat osat olivat keskenään niin erikokoisia. Juotettaessa piti myös ottaa huomioon, etten kuumenna pantaosiota liikaakaan, ettei skrymppaus-käsittely kärsi.

KUVA 8. Taustapuolelle juotetut lenkkielementit ja pinnan viimeistely mikroporalla (Tikkanen, 2016)

KUVAKOOSTE 11. Prototyypin kokoamista ja tanssijalle sovittamista (Tikkanen, 2016)

Tiedostin projektin alussa, että kankaiden käsittely olisi riski, koska minulla ei ole siitä lapsuuden harrastuspohjaa enempää kokemusta. Ompelin siis erilaisista kankaista rypyttettyjä elementtejä (kuvakooste 11), jotka harsin kiinni mustaan tukikankaaseen. Sain värikkäät kangaselementit hyvin kiinni tukikankaaseen, mutta kangaselementin sovittaminen metalliosion kanssa yhdeksi ko-

konaisuudeksi tuotti vaikeuksia: kankaiden rajat eivät asettuneet metallin linjojen kanssa samansuuntaisiksi. Kankaiden hakeutuessa mielestäni väriin kohtiin aloin miettimään uutta ratkaisua kankaan ja kiinnitysmenetelmän kanssa.

Ehkä tämän takia projekti jäikin junnaamaan prototyypivaiheeseen joksikin aikaa, koska mieleni etsi kuumeisesti parempaa ratkaisua kankaiden tuomaan haasteeseen. Hyväksyin kuitenkin käytännön näyttämän tosiasian, etten saa kankaita pysymään juuri niin mittatarkasti kuin haluan. En halunnut tyytyä vaihtoehtoon, joka olisi vain sinne päin, joten lähdin miettimään uudenlaista ideaa.

Ommeltuani kankaat kiinni metalliosioon oli sovituksen aika (kuvakooste 11). Sovituksessa kävi ilmi, että pantaosion taakse juotetut, 35 mm pitkät lenkit, olivat kiinni kylmäjuotoksilla: lenkit irtoilivat osittain sovittaessa korua Hartikaisen päälle (kuva 9). Tämä tapahtuma vahvisti ajatusta uuden ratkaisun kehittämistä.

KUVA 9. Irronnut kylmäjuotos (Tikkanen, 2016)

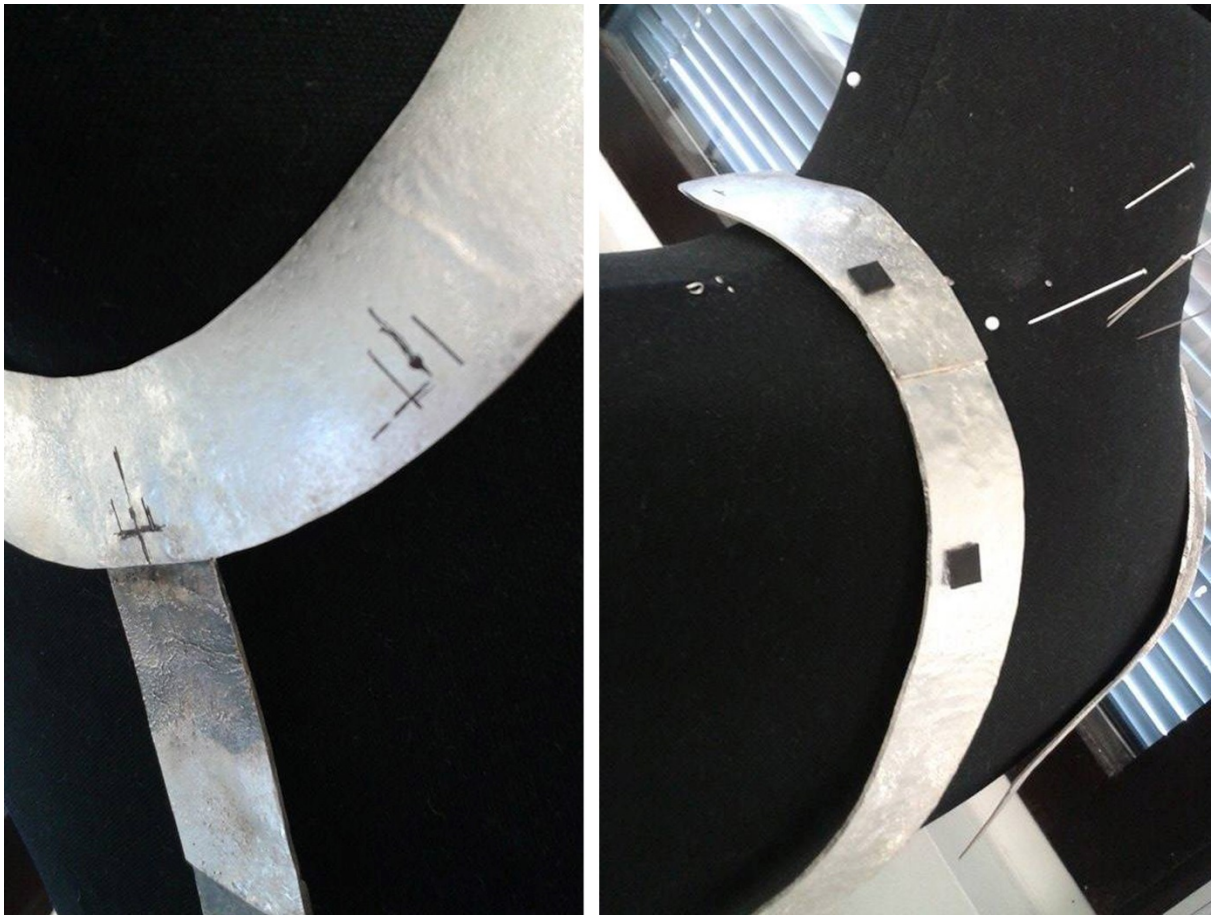
Prototyyppiin olin tyytyväinen, mutta jostain syystä koin, että punaiset sävyt olivat korulle liikaa. Halu tehdä jotakin tyyliteltympää juontui mahdollisesti siitä, että projektin levätessä kyllästyin värien ja laskosten runsauteen. Loppukeväästä minulle alkoi muutenkin tulla melko pelkistettyjä tai minimalistisesti tyyliteltyjä koruideoita mieleen, joten mielestäni värimaailman vaihto oli perustel-

tua. Yksinkertaisempi kangas myös korostaisi hopean skrympattua pintaa paremmin. Tein Photoshop-ohjelmalla luonnoksen, johon tuli harmaata kangasta ja diagonaalit, kapeat hopealevyt (kuva 10). Muotokieli näytti jo luonnoksessa tyylitellymmältä ja selkeämmältä kuin punasävyinen prototyyppi.

KUVA 10. Photoshop-ohjelmalla tehty luonnos (Tikkanen, 2016)

Uuden idean toteutus jatkui siis reikien sahaamisesta jalometalliosioon. Tein mustasta keino- nahasta reikien kokoiset neliöt, ja asettelin ne sopivin välimatkoin hopean päälle (kuvakooste 12).

KUVAKOOSTE 12. Sommitelmat rei'ille (Tikkanen, 2016)

Skrymppasin ja valmistin vielä kapeampia hopealevyjä (kuva 11) keskikaistaleen molemmille puolille, koska koin että ne pehmentävät jyrkän vertikaalia rintakehälinjaa. Skrympattavat kappaleet oli helppo valmistaa, koska menetelmän työvaiheet oli jo hallussa ja tuoreessa muistissa. Jälki oli tasaista ja silmääni miellyttävää. Myös teknisesti ne pitävät kangasta halutussa asennossa paremmin. Ratkaisu toimi suunnitelman lisäksi myös käytännössä.

KUVA 11. Skrympatut lisäkappaleet (Tikkanen, 2016)

Kankaan mittasin jalometalliosioon silmämääräisesti (kuvakooste 13), ja taitoin kankaan reunat nurjalle puolelle. Piilotin kankaan reunat silitysraudan lämmön avulla kiinnitettävillä kangaspai-koilla, ja havaitsin että kangasosiosta tuli melko jäykkä (kuvakooste 13). Tässä vaiheessa en ollut täysin tyytyväinen kangasosiointiin, mutta se oli tanssijan päälle sopivan tukeva. Lopuksi taivutin kapeat hopeaosiot kankaan alle pihtien avulla. Kangas jäi siis hopean väliin puristuksiin. Puristuksen ansiosta jäykkä kangas nousi hieman aaltoilevaksi ja koholle, mitä olin tavoitellutkin. Menetelmä oli oivallinen ratkaisu, koska tiesin, että tulen vaihtamaan kankaan uuteen ja puhtaaseen, hieman jalostetummassa muodossa.

Puristusmekanismi mahdollisti kankaan vaihtamisen: puristuksen pystyi avaamaan ja sulkemaan pihdeillä uudestaan kiinni ilman, että hopea vaurioituisi tai murtuisi. Ennakoin hopean taivutettavuutta siten, etten skrympannut kapeiden hopeaosioiden päitä, sillä skrymppaus hapristaa korun rakennetta.

KUVAKOOSTE 13. Kankaan kiinnitystä ja korun kokoamista (Tikkanen, 2016)

Lopullisessa korussa kangas on paljon vapaammin kuin prototyypissä, ja koin, että kangas saa naiseutta kuvatessaan hieman elääkin. Tanssiteoksen jälkeen siis vaihdoin korun kankaan uuteen, koska kuvauksissa korun kangas tahriintui tekovereen. Lopullisen kankaan reunan ompelin punasävyisellä langalla, jotta kankaan kääntöpuolella voisi erottaa ompeleen mielenkiintoisena yksityiskohtana (kuva 12).

KUVA 12. Lopullisen kankaan ommeltu reuna (Tikkanen, 2016)

5 VALMIS KORU JA TUOTEKUVAT

Kuva tanssijan päällä otettiin tanssiteoksen kuvauspäivänä. Korun kangaselementti on siis versio, jossa kuumennuksen avulla kiinnitettävä tukikangas on kankaan nurjalla puolen (kuva 13). Kankaan vaihdettuani otin vielä lopullisimman ja täysin valmiin korun yksityiskohdista kuvia mallinuken päällä.

KUVA 13. Koru tanssijan päällä kuvauspäivänä (Tikkanen, 2016)

KUVA 14. Yksityiskohta korun mekanismeista korun selkäpuolelta (Tikkanen, 2016)

KUVA 15. Yksityiskohta korun mekanismeista korun selkäpuolelta (Tikkanen, 2016)

KUVA 16. Skrympatun pinnan yksityiskohta korun etupuolelta (Tikkanen, 2016)

KUVA 17. Koru etupuolelta (Tikkanen, 2016)

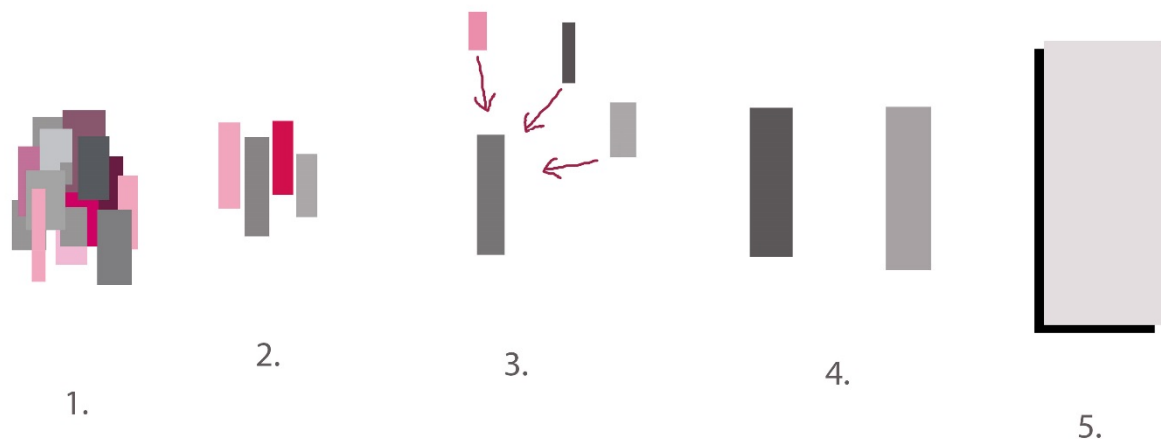
KUVA 18. Koru selän puolelta (Tikkanen, 2016)

6 POHDINTA

Yhteistyö oli hyvää harjoitusta työelämän freelance-työtä ajatellen. Tuttavuus auttoi etsimään yhteistyöhön ihmistä omasta verkostosta, mutta ensimmäisten tapaamisten jälkeen yhteistyö ja ammattimaisuus korostuivat: annoimme toisillemme palautetta mielestäni ammattimaisesti ja kohteliaasti, mielipiteemme perustellen. Kommunikaation toimiminen oli yhteistyön suurin edellytys, joten olen itseeni ja muihin projektissa mukana olleisiin henkilöihin tyytyväinen. Opiskelusta, arjesta, ja muista projekteista huolimatta loimme itsellemme hienon mahdollisuuden harjoitella työelämää, ja suoriuduimme siitä mielestäni hyvin. Opin, että tällainen projekti vaatii aikatauluttamista, täsmällisyyttä, tasaista työntekoa, ja elämönhallintakykyä yleensä. Kykyni suhteuttaa omassa elämässäni tapahtuvia asioita lisääntyi. Välillä tuntui, että koko projekti kaatuu aikataullisiin haasteisiin, mutta stressaamisen sijaan asioita tekemällä saa myös tuloksia aikaiseksi.

Projekti oli luonteeltaan enemmän taiteellinen kuin tuotannollinen, ja olen tavoitteisiin pääsystäni ylpeä, koska visuaalinen ilmaisullisuus oli yksi tavoitteeni. Projektin taiteellisen puolen painottuessa sain viipyä korun aiheen äärellä terapeuttisen pitkään: vaikken koko ajan työstänyt korua ja sen materiaaleja, ajatusten kokonaisuus työsty miessäni.

Myös luomisprosessini kulku avautui itselleni paremmin. Ideoin runsaasti erilaisia, erilaatuisia lähtökohtia (Kuva, kohta1), joista valitsen mieluisimmat (kohta 2). Valitsen mieluisimmista ideoista muotoilullisesti kehityskelpoisimman, ja jalostan sitä edelleen paremmaksi (kohta3). Kehitetyn idean rinnalle voi tulla loppuvaiheessa täysin uusi ajatus rinnalle (kohta4), joka jää kilpailemaan kehitetyn idean kanssa. Uusi ajatus on usein toiselta näkökulmalta pohdittu, jalostetumpi versio. Usein uusi idea on se, joka päättyy toteutettavaksi (kohta 5).

KUVA 19. Prosessikaavio luomisprosessistani (Tikkanen, 2016)

Olen myös havainnoinut, kuinka eri mielentilat ja henkinen jaksaminen on vaikuttanut projektin kulkuun. Taiteellinen tekeminen on ollut välillä innostavaa ja ihanan luovaa, välillä taas tekemisen vimma on ollut täysin kadoksissa. Tarve itseilmaisuuksiin on korutaiteen tekemiseeni perimmäisin syy, joten ehkä ilmaisullista tarvetta aina ole. Kun työskentelemisen henkilökohtainen tarve hetkellisesti katoaa, osaan ammattilaisena kuitenkin löytää kiinnostavia, toteutettavia muotoja uusia koruja varten ja pitää ammatillisen työn kulun mahdollisimman tasaisena virtana, ja välttää aaltoilevuutta. Ammattimaisella otteella saan pidettyä projektin käynnissä tavoitetta ajatellen.

Vaikka korumuotoilu ei alkujaan ollut unelma-alani, olen opintojeni aikana löytänyt omanlaisen ilmaisutavan tehdä valtavirrasta erottuvia koruja. Korumuotoilijana oman identiteetin löytäminen on vahvistanut tunnettani tehdä töitä kulttuuri- ja korualalla tulevaisuudessa. Projekti vahvisti käsitystäni siitä, että haasteista huolimatta osaan hallita luovaa prosessia sekä hyödyntää oppimiani metodeja käytännössä. Henkilökohtaiseen projektin onnistumiseen olen siis tyytyväinen. Jatkossa pyrin saamaan pysähtyneet hetket hyötykäyttöön ja lyhentämään niitä raastasti tekemällä, koska palkkatyössä minulla ei ole varaa jäädä miettimään tai hautomaan ideoiden kannattavuutta. Toisaalta ammattimaisuus vahvistuu vain työtä tekemällä, joten projekti kerrallaan uskon pääseväni tästäkin. Suunnitteluprosessin suhteen tavoitteiden miettiminen on jatkon kannalta tärkeää: tehokkuuteni ja tuottavuuteni paranee seurattessa tarkkoja suunnitelmia. Opinnäytetyössäni kuitenkin sallin itselleni ominaisen sykäyksittävyyden.

Korun suhteen olen myös tyytyväinen, mutta kankaan ja jalometallin kiinnitykset vielä hieman mietittyvät. Mietin, tuliko lopputuksesta liian epäammattimaisesti valmistettu, koska en käyttänyt liittämässä mitään muuta kuin taivuttamista ja puristamista. Toisaalta tavoitteena oli luoda jotakin uudenlaista, joten tästä syystä en näe ratkaisua vähäpätöisenä.

Päätimme, että jätän metalliosion tietyt kohdat avonaisemmiksi tanssillista osuutta varten: videoidessa korun kokonaisuus hieman repsottaa, ja tekninen ratkaisu kuvastaa vapaamman naiseuden murtautumista perinteisen naiskäsitteiden painostuksesta. Aiheen kannalta olisi ollut voimaannuttavaa, että koru olisi vaurioitunut tai tuhoutunut kokonaan videoidessa, mutta henkilökohtaisen osuuteni kannalta on hyvä että vain uusin korusuoraan kangasosion. Näin sain projektista myös jotakin konkreettista. Olen tyytyväinen päätökseen, koska editoinnin aikataulun venyessä oma projektini pysyi aikataulussa ja opinnäytetyöprosessistani jäi konkreettinen todiste.

Olen myös ylpeä siitä, että opin hallitsemaan minulle vieraampia tekniikoita. Kokeilin myös tavannoista erikoisempia ja vaihtoehtoisia ratkaisuja joissakin työvaiheissa, mikä osoittaa minun osaavan soveltaa jo opittuja menetelmiä.

Havaitsin, että korujen ja korutaiteen tekemisen taustalla on vakava motiivi käsitellä naiseusaihetta. Yleensä käsitelen sitä humoristisella otteella, mutta visuaalisesti tyyllitellyllä otteella. Tämä tuntuu kiinnostanvan katsojia: lähestymistapani on kevyehkö, mutta pintaraapaisun alta löytyy vakavampaakin asiaa kuin pelkkää naissukupuoli-iloittelua.

Tulevaisuudessa toivon itseltäni samaa palavaa intohimoa, jolla työskentelen korujen parissa. Pyrin löytämään edelleen uusia näkökulmia naiseus -teeman käsittelyyn, sekä laajentamaan osaamistani korusuorille huomattavasti kokeilullisempien materiaalien hallintaan. Punaiset sävyt alkavat tuntua ilmaisutapana käsitellyiltä. Luulen, että lähitulevaisuudessa tulen tekemään jotakin todella karskia, ja käyttämään korusuorissa esimerkiksi betonia ja kivimateriaaleja. Korutaiteeseen tutustuminen kasvatti mielenkiintoani myös veistotaidetta kohtaan, joten on hyvin mahdollista, että koruni tulevat olemaan kooltaan suurempia ja muotokieleltään yksinkertaisempia. Siitä olen kuitenkin varma, että palo tekemiseen säilyy.

LÄHTEET JA TUOTETUT AINEISTOT

BORG, Marika 2016. Värit ovat voimaa. [Viitattu 2016-04-27.] Saatavissa:

<http://www.namaste.fi/fi/inspiroidu/artikkelit/varit-ovat-voimaa>

ELGSTRÖM, Anna Lenah 1946. Aikamme naisia. Suomen kirja Oy.

HOLM, Mikko 2012. "Se on sitä, mitä se on" Korutaiteilijoiden käsityksiä korutaiteesta. Pro gradu –tutkielma. Taidekasvatus / Kulttuuripolitiikan maisteriohjelma. Humanistinen tiedekunta.

Jyväskylän yliopisto. [Viitattu 2016-05-18.] Saatavissa: <https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/37638/URN:NBN:fi:jyu-201203231482.pdf?sequence=1>

HUOTARI, Ilkka 2016. [Viitattu 2016-05-18.] Saatavissa: <http://nimikirja.fi/Leonora>

KULTASEPÄNALAN WIKI, 2016. Skrymppaus. [Viitattu 2016-04-26.] Saatavissa: <https://sites.google.com/site/kultasepanala/tekniikat/metallientyoestoemenetelmaet/skrymppaus>

MÄENPÄÄ, Saija 2015. Pintaa syvemmältä: korun valmistus käyttäjän mielenmaisemasta pinnan käsittelytekniikan avulla. Savonia-ammattikorkeakoulu. Muotoilun koulutusohjelma. Opin-

näytetyö. [Viitattu 2016-04-20.] Saatavissa: <http://urn.fi/URN:NBN:fi:amk-2015112017044>

PAAVOLA, Petri 2013. Uniikkikorun maailma. [Viitattu 2016-04-13.] Saatavissa:

<http://www.uniikkikoru.fi/index.php>

RAIVIO, Nelli 2013. Maailman ensimmäinen nainen – Eleanor Rooseveltin roolin ja kirjoitusten poliittisuus My Day – kolumneissa 1936–1941. Yleisen historian pro gradu – tutkielma. Historian ja etnologian laitos. Jyväskylän yliopisto. [Viitattu 2016-05-11.] Saatavissa:

<https://jyx.jyu.fi/dspace/bitstream/handle/123456789/42272/URN:NBN:fi:jyu-201310032412.pdf?sequence=1>

RUUTIAINEN, Päivi 2012. Onko puhelinkoppi koru? Nykykoru taiteen kentällä. Acta Universitatis Lapponiensis 238. Lapin yliopistokustannus: Rovaniemi 2012. ISBN 978-952-484-568-7

[nid.]. ISBN 978-952-484-569-4 [Verkkoaineisto]. ISSN 0788-7604. [Viitattu 2016-04-02.] Saa-

tavissa: [https://www.ulapland.fi/news/Vaitos-Nykykoru-ravistelee-korualaa-ja-
taidetta/n3rmm3dn/cf1ebb05-f286-45cb-9387-56372cfb9e20](https://www.ulapland.fi/news/Vaitos-Nykykoru-ravistelee-korualaa-ja-taidetta/n3rmm3dn/cf1ebb05-f286-45cb-9387-56372cfb9e20)

THE NATIONAL FIRST LADIES' LIBRARY 2016. First Lady Biography: Eleanor Roosevelt. [Viitattu: 2016-05-10.] Saatavissa: <http://www.firstladies.org/biographies/firstladies.aspx?biography=33>

VAISSI, Pekka ja HUOVINEN, Hannu 2005. Kultasepän aineoppi ja ammattikemia. Opetushallitus. ISBN 952-13-2257-8

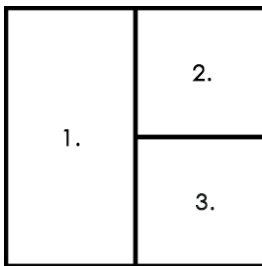
KUVALÄHTEET

KUVAKOOSTE 1. Raeistutus ja nykykoru.

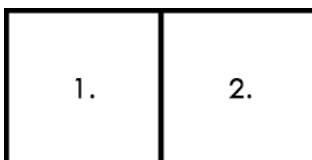
1. Raeistutus. [Viitattu 2016-05-16.] Saatavissa: <https://emillindfors.fles.wordpress.com/2013/05/p1011020.jpg>
2. Nykykoru. [Viitattu 2016-05-16.] Saatavissa: https://static.wixstatic.com/mdia/aa2008_57a0add728644ddf8e1d77b0aab25b7d.jpg/v1/fill/w_686,h_775,alc,q_90,usm_0.66_1.00_0.01/aa2008_57a0add728644ddf8e1d77b0aab25b7d.jpg

KUVAKOOSTE 2. Ensimmäiset luonnokset.

1. Tyylitellyt tussiluonnokset. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto
2. Korun asettuvuus keholle. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto
3. Korun asettuvuus keholle. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto

KUVAKOOSTE 3. Akvarelliluonnoksia.

1. Akvarelliluonnos korun värimaailmasta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto
2. Akvarelliluonnos korun värimaailmasta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto

KUVAKOOSTE 4. Luonnoksia korun kokonaisuudesta, materiaaleista, ja keholle asettuvuudesta.

1.
2.
3.

1. Luonnoksia korun muodosta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto
2. Luonnoksia korun materiaaleista ja rakenteesta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto
3. Mustekynäluonnos korun ulkonäöstä ja keholle asettuvuudesta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto

KUVAKOOSTE 5. Tanssijan asennot, joita huomioin suunnittelussa.

1.	2.	3.
4.	5.	6.
7.	8.	9.

1. Tanssija makaa selällään. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
2. Tanssija eteenpäin ojentuneena. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
3. Tanssija nousemassa paareilta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
4. Tanssija konttausasennossa. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
5. Tanssija selkä kaarelle ojentuneena. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
6. Tanssija selkä suorana. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
7. Tanssija polvi-istunnassa. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
8. Tanssija kyykyssä, selkä kumarassa. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
9. Tanssija pystyseisonnassa. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

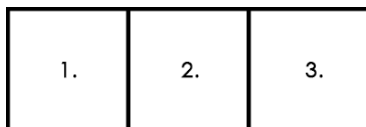
KUVAKOOSTE 6. Luovan kaavoittamisen vaiheet.

1.	2.	3.
4.	5.	6.

1. Mittojen kaavoittamista. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
2. Metalliosion sovittamista. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

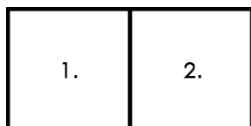
3. Pantaosion muodon hahmottamista. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
4. Pantaosion muodon hahmottamista. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
5. Tukikankaan muotoilua. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
6. Metalliosion sovittamista kangasosioon. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

KUVAKOOSTE 7. Kokeiluja pantaosion asettumisesta kaulan muotoon.

1. Nahkan sovittamista pantaosion muotoon. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
2. Nahkan ja messingin muotovertailua. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
3. Pantaosion hahmottaminen messingistä. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

KUVAKOOSTE 8. Hopean skrymppauksen vaiheita.

1. Skrymppauksen alkuvaihe. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
2. Skrymppauksen keskivaihe. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

KUVAKOOSTE 9. Työvaiheet pantaosion rintakehälle laskeutuvan etuosan sommittelusta ja juotosvaiheista.

1. Skrympatun hopealevyn mittausta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
2. Sahattavien linjojen hahmottelua. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
3. Skrympattujen hopealevyjen sommittelua. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
4. Skrympattujen hopealevyjen asettelemista juotoksia varten. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
5. Hopealevyt juotettu yhteen. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

KUVAKOOSTE 10. Pantaosion skrymppaus ja yhteen juottaminen, sekä taivutus.

1.	2.	3.
----	----	----

1. Pantaosion muotoonsahattujen palasten skrymppaaminen. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
2. Pantaosion yhteenjuottaminen. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
3. Pantaosion taivuttaminen muotoonsa. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

KUVAKOOSTE 11. Prototyypin kokoamista ja tanssijalle sovittamista.

1.	2.	3.
----	----	----

1. Prototyypin kangasosion valmistusta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
2. Korun prototyyppi tanssijan päällä edestäpäin. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
3. Korun prototyyppi tanssijan yllä takaa päin. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

KUVAKOOSTE 12. Sommitelmat rei'ille.

1.	2.
----	----

1. Rei'ille paikkojen mittaamista ja merkitsemistä. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
2. Reikien paikkojen hahmottamista. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

KUVAKOOSTE 13. Kankaan kiinnitystä ja korun kokoamista.

1.	2.
----	----

1. Kankaan kiinnittämistä. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
2. Korun kokoamista. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.

- KUVA 1. Yhteistyön prosessikaavio. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 2. Lavasteet ja valaistus. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 3. Korugrafia-näyttely. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 4. Fotoetsattu koru. Enni Tikkanen 2014. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 5. Kangaskoru. Enni Tikkanen 2014. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 6. Naisen kohtu ja munasarjat. [Viitattu 2016-05-02.] Saatavissa: http://ovariankanser.weebly.com/uploads/7/0/4/3/7043675/2191398_orig.jpg?431
- KUVA 7. Luonnos prototyypistä. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 8. Kiinnityslenkit ja taustapuolen viimeistely. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 9. Irronnut kylmäjuotos. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 10. Luonnos. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 11. Skrympatut lisäkappaleet. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 12. Kankaan ommeltu reuna. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 13. Koru tanssijan päällä. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 14. Yksityiskohta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 15. Yksityiskohta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 16. Skrympatun pinnan yksityiskohta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 17. Koru etupuolelta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 18. Koru selän puolelta. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.
- KUVA 19. Prosessikaavio luomisprosessistani. Enni Tikkanen 2016. Saatavissa: Tekijän oma arkisto.